

ΣΤΑΣΟΥ ΣΤΟ ΥΨΟΣ ΣΟΥ!

Μια φορά κι έναν καιρό, σε έναν μακρινό πλανήτη, ζούσαν οι δεινόσαυροι! Αυτά τα μεγάλα, εντυπωσιακά ζώα ήταν τρομερά και συναρπαστικά, γεμάτα δύναμη και χαρακτήρα. Όμως, ανάμεσά τους υπήρχαν και μικρότεροι δεινόσαυροι και όλοι μαζί πήγαιναν σχολείο, όπως τα παιδάκια. Ο ήρωάς μας, ο Καλόσαυρος, ήταν ένας γενναίος και έξυπνος δεινόσαυρος, πάντα έτοιμος να βοηθήσει τους άλλους.

Ο καλύτερός του φίλος ήταν ο Κωφόςσαυρος, ένας δεινόσαυρος
ζεχωριστός. Ο Κωφόςσαυρος φορούσε γυαλιά γιατί δεν έβλεπε
καλά και ακουστικό γιατί δεν άκουγε καλά. Ήταν και πιο
σκούρος από κάθε άλλο δεινόσαυρο, κάτι που τον έκανε να
ζεχωρίζει. Αν και κάποιες φορές ένιωθε ανασφάλεια, είχε
κρυφές δυνάμεις που οι άλλοι δεν έβλεπαν.

Οι δυο φίλοι ήταν αχώριστοι. Κάθε μέρα πήγαιναν στο
σχολείο και περνούσαν πολλές περιπέτειες μαζί. Μια μέρα,
όμως, η περιπέτεια πήρε μια πιο απρόσμενη τροπή.

«Κοίτα τον! Δεν βλέπει καλά και δεν ακούει καλά!»

Ενώ οι φίλοι περπατούσαν, βρέθηκαν μπροστά σε μια ομάδα από Τυραννόσαυρους. Αυτοί οι δεινόσαυροι, με τα τεράστια δόντια τους, ήταν πολύ τρομακτικοί και άρχισαν να κοροϊδεύουν τον Κωφόσαυρο.

Ο Καλόσαυρος δεν το άφησε έτσι. Με θάρρος και αποφασιστικότητα στάθηκε μπροστά στους Τυραννόσαυρους και φώναξε: «Σταματήστε! Δεν είναι σωστό να τρομάζετε τους άλλους! Ο Κωφόσαυρος είναι φίλος μου και αξίζει τον σεβασμό σας!»

Τότε συνέβη κάτι απίστευτο. Όσο ο
Καλόσαυρος υπερασπιζόταν τον φίλο του, η
ουρά και ο λαιμός του άρχισαν να
μεγαλώνουν! Έγινε πιο ψηλός και πιο
δυνατός, μεταμορφώθηκε σε Υπέρσαυρο!
Κανένας πια δεν μπορούσε να τον φοβίσει.

«Γιατί κάνεις παρέα με
αυτόν τον μικρό, μαύρο
δεινόσαυρο;» φώναζαν
γελώντας.

Η περιπέτεια όμως δεν τελείωσε εκεί. Την επόμενη μέρα, συναντήθηκαν με τους Τιουταράππορες, οι οποίοι άρχισαν να κοροϊδεύουν τον Καλόσαυρο.

Ο Καλόςσαυρος, χωρίς να χάσει την
ψυχραιμία του, τους αγνόησε. «Η φίλια
δεν βασίζεται στην εμφάνιση ή στην
αναπηρία,» είπε δυνατά, και τότε, όπως
την προηγούμενη φορά, η ουρά και ο
λαιμός του άρχισαν να μεγαλώνουν ζανά!

Έγινε πάλι ο Υπέρσαυρος, πιο μεγάλος από ποτέ, και οι Τιουταράπτορες, φοβισμένοι από τη μεταμόρφωσή του, έφυγαν τρέχοντας.

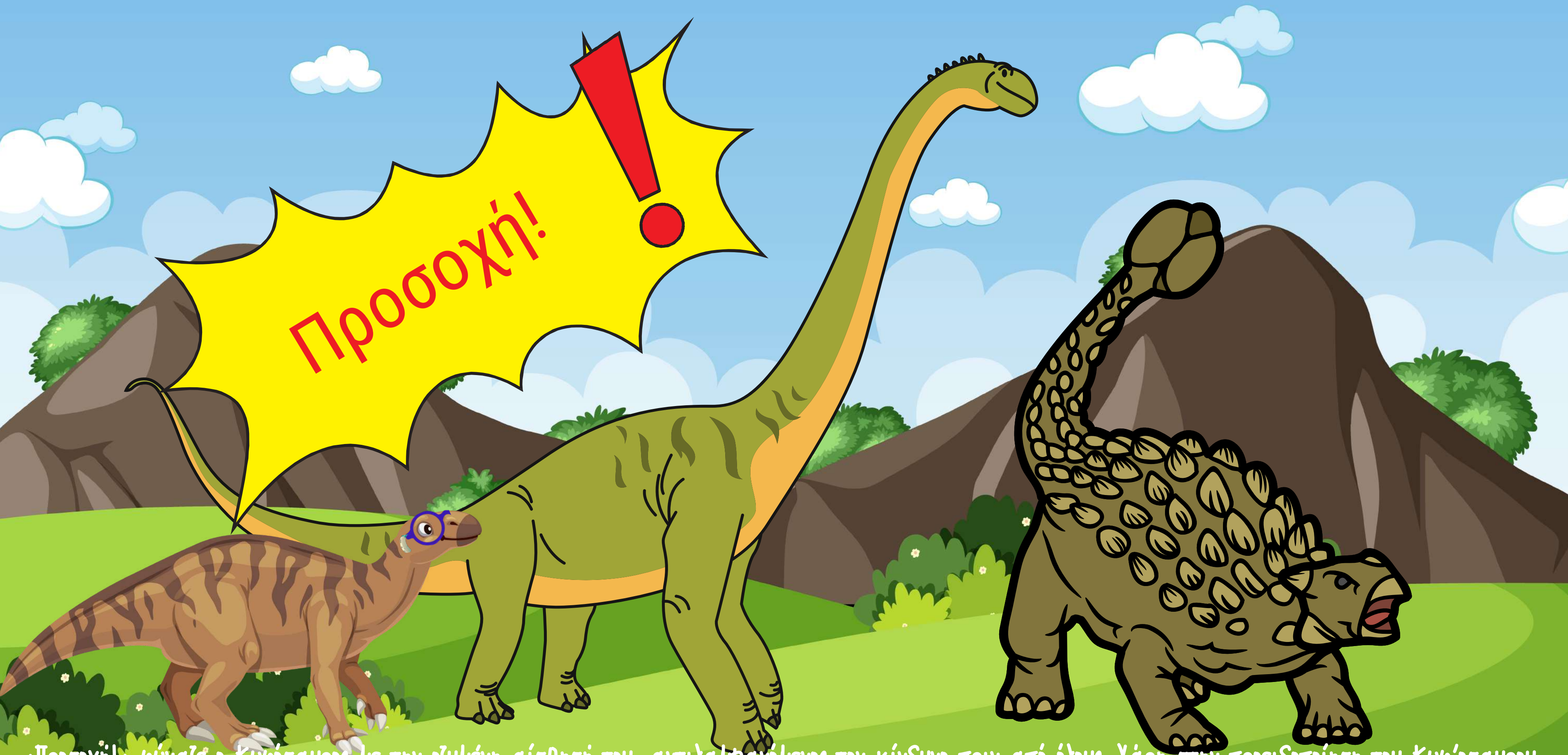
Η φιλία μας είναι ανοιχτή σε όλους όσοι καταλαβαίνουν την αξία της αποδοχής και του σεβασμού.

Συγγνώμη! Καταλαβαίνω τώρα ότι έκανα λάθος! Ο Κωφόσαυρος είναι πραγματικά σπουδαίος, και δεν έχει σημασία πώς δείχνει ή τι δυσκολίες αντιμετωπίζει. Θα ήθελα να γίνω φίλος σας, αν μου επιτρέπεται!

Ωστόσο, ένας από τους Τιουταράπτορες, ο Ράπτορας, τους πλησίασε την επόμενη μέρα με σκυμμένο κεφάλι. «Συγγνώμη,» τους είπε. «Καταλαβαίνω τώρα ότι έκανα λάθος. Ο Κωφόσαυρος είναι πραγματικά σπουδαίος, και δεν έχει σημασία πώς δείχνει ή τι δυσκολίες αντιμετωπίζει. Θα ήθελα να γίνω φίλος σας, αν μου επιτρέπεται.» Ο Καλόσαυρος χαμογέλασε. «Η φιλία μας είναι ανοιχτή σε όλους όσοι καταλαβαίνουν την αξία της αποδοχής και του σεβασμού.» Ο Κωφόσαυρος, βλέποντας την αλλαγή στη στάση του Ράπτορα, ένιωσε περήφανος για τη δύναμη της καρδιάς τους.

Μια άλλη φορά, καθώς οι φίλοι εξερευνούσαν τη ζούγκλα, συνάντησαν τους Αγκυλόσαυρους. Αυτοί οι δεινόσαυροι, με τα δυνατά εξογκώματα στην ουρά τους, ήθελαν να δείξουν τη δύναμή τους και απείλησαν να χτυπήσουν τον Καλιόσαυρο.

«Προσοχή!» φώναζε ο Κωφόςaurus με την οξύμενη αίσθησή του, αντιλαμβανόμενος τον κίνδυνο πριν από όλους. Χάρη στην προειδοποίηση του Κωφόςaurus, ο Καλόςaurus κατάφερε να αποτρέψει το χτύπημα και να προστατεύσει και τους δύο.

«Είσαι καταπληκτικός!» του
είπε ο Καλόσαυρος. «Χωρίς
εσένα δεν θα τα
καταφέρναμε!»

Αυτή ήταν η στιγμή που ο Κωφόσαυρος άρχισε να καταλαβαίνει την πραγματική του αξία. Δεν ήταν απλώς ένας διαφορετικός δεινόσαυρος, ήταν ένας δυνατός, έξυπνος και απαραίτητος φίλος.

Είναι αλλιώτικος!
Δεν ανήκει εδώ!

Οι δοκιμασίες δεν σταμάτησαν. Στη συνέχεια, συνάντησαν τους Αλλόσαυρους, οι οποίοι άρχισαν να κάνουν αρνητικά σχόλια για τον Κωφόσαυρο.

Ο Κωφόσαυρος είναι φίλος μου και
μαζί θα καταφέρουμε τα πάντα!

Αλλά ο Καλόςσαυρος δεν τους άφησε να περάσουν το μήνυμά τους. Με σταθερή φωνή απάντησε: «Ο Κωφόσαυρος είναι
φίλος μου και μαζί θα καταφέρουμε τα πάντα!»

Αυτή τη φορά, ένας από τους Αλλόσαυρους, ο Αλλος, πλησίασε ντροπαλά και είπε:

Ήμασταν άδικοι. Η δύναμη δεν είναι να φωνάζεις και να εκφοβίζεις, αλλά να στέκεσαι στο πλευρό των φίλων σου. Θα ήθελα να μάθω περισσότερα από εσάς.

Ο Καλόσαυρος του άπλωσε το χέρι, και έτσι κέρδισαν έναν ακόμα φίλο.

Τα χρόνια πέρασαν, και οι δύο φίλοι μεγάλωσαν. Ο Καλόσαυρος, πλέον μεταμορφωμένος μόνιμα σε Υπέρσαυρο, ήταν ο πιο δυνατός δεινόσαυρος που είχε ποτέ υπάρξει. Όμως, δεν ήταν το μέγεθός του που τον έκανε τόσο ξεχωριστό, αλλά η καλή του καρδιά και η αφοσίωση στους φίλους του. Μαζί του ήταν πάντα ο Κωφοσαυρος, αλλά όχι μόνο αυτός. Ο Ράπτορας και ο Άλλος είχαν πλέον γίνει πιστοί φίλοι και είχαν μάθει κι αυτοί την αξία της φιλίας και της αποδοχής.

Ο Κωφ'όσαυρος, με τη σειρά του, έμαθε ότι δεν ήταν οι φυσικές του ιδιαιτερότητες που τον καθόριζαν, αλλά η δύναμη του χαρακτήρα και η γενναιοδωρία του. Οι δυο τους, μαζί με τους νέους τους φίλους, συνέχισαν τις περιπέτειές τους, γεμάτοι αυτοπεποίθηση και έτοιμοι να αντιμετωπίσουν κάθε πρόκληση που τους περίμενε.

Και έζησαν ευτυχισμένοι, έχοντας μάθει ότι η πραγματική δύναμη βρίσκεται στην καρδιά που αγαπά και αποδέχεται.